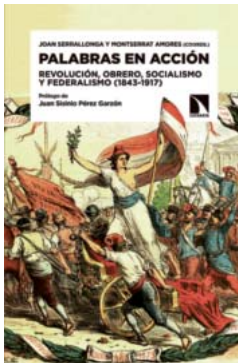

L'APARADOR

Joan SERRALLONGA i Montserrat AMORES (Coord.)
Palabras en acción. Revolución, obrero, socialismo y federalismo (1843-1917)
Madrid: Los Libros de la Catarata, 2018, 221 pp., 17,50 €

Al segle XIX, en consonància amb els grans canvis econòmics, socials i polítics que s'estaven experimentant al món, va sorgir un vocabulari nou per definir realitats noves. Els responsables d'aquest volum col·lectiu, tots ells professors de la Universitat Autònoma de Barcelona, n'han triat quatre, d'aquestes paraules noves: *revolució*, *obrer*, *socialisme* i *federalisme*, i s'han proposat

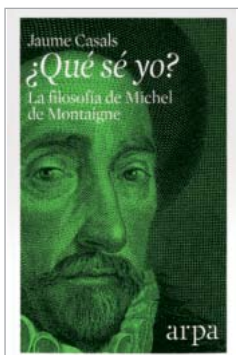
rastrear la seva incorporació en el vocabulari polític espanyol, com una manera d'explicar alguns dels eixos principals dels moviments socials, polítics i culturals que van tenir lloc a Espanya entre el 1843 i el 1917. La tria d'aquestes quatre paraules no és atzarosa, sinó que respon a la voluntat de reflectir el llarg combat de la classe treballadora per assolir la ciutadania de ple dret. Des d'una perspectiva que combina, segons l'especialitat de cada autor, la filologia, la literatura i la història, el volum aporta una selecció de textos que s'han considerat reveladors per a la concreció històrica de cada un d'aquests conceptes nous.

Boris VIAN. *L'arrencacors*
Traducció i postfaci de Joan-Lluís Lluís.
Barcelona: Club Editor, 2018, 285 pp., 19,95 €

La vida breu de Boris Vian (París, 1920-1959) és de pel·lícula. I és també una història de molts fracassos i alguns èxits. Fill d'un pare rendista i d'una mare amant de l'òpera (li van posar Boris per Gudonov), la fortuna de la família s'evapora amb el crash de la borsa el 1929. Als dotze anys, Vian va patir un atac de febre reumàtica que li va condicionar la salut per sempre. Durant l'ocupació alemanya, es dedica a tocar jazz amb la seva banda de dixieland, obté el títol d'enginyer i comença a escriure. El 1945 signa un contracte amb Gallimard i es guanya la consideració de gent com Sartre, Queneau i Prévert.

Entre 1946 i 1953 publica cinc novel·les amb el seu nom, entre les quals *L'escuma dels dies*, avui una obra de culte. Al mateix temps, publica amb pseudònim quatre novel·les més, entre les quals l'escandalosa *Escopiré sobre les vostres tombes*, escrita a la manera de Henry Miller i que és la que tindrà èxit en vida seva. Veient-ne l'adaptació cinematogràfica, però, Vian mor d'un atac de cor. La seva obra no és reinvicada fins als anys vuitanta. Ara ens arriba, en traducció catalana de Joan-Lluís Lluís, *L'arrencacors* (1953), la seva última novel·la, una obra que «transpira fosca melangia i transita a frec de la desesperança». Amarada d'amargor, és una revisitació de la infantesa dins l'univers clos d'una família, protagonitzada per un personatge inspirat en el seu pare.

Jaume CASALS. *¿Qué sé yo? La filosofía de Michel de Montaigne.*
Barcelona: Arpa Editores, 2018, 320 pp., 21,90 €

Jaume Casals (Barcelona, 1958) és catedràtic de Filosofia de la Universitat Pompeu Fabra —de la qual, des del 2013, és el rector—, i membre de l'Institut d'Estudis Catalans. La seva recerca s'ha centrat en la gènesi grega del pensament modern i contemporani, ha editat i traduït l'obra de pensadors com Montaigne, Montesquieu, Berkeley i Bergson. És autor de diverses publicacions, i va ser codirector de *L'Avenç*.

Casals ha estat llargament familiaritzat amb l'obra de Michel de Montaigne, un dels homes de lletres més destacats del Renaixement i autor dels cèlebres *Assaigs*. El 1986 ja va publicar un llibre sobre *La filosofia de Montaigne* (Edicions 62) i ara, trenta anys més tard, reuneix en aquest volum les consideracions sobre «l'home dels *Assaigs*» que ha anat publicant al llarg de la seva trajectòria acadèmica. Encapçalats per la cèlebre divisa de Montaigne, «*Que sais-je*», els diversos capítols del llibre no només tracten de presentar al lector no especialista la figura de Montaigne, sinó invocar l'actualitat del seu exercici de pensar-se a si mateix.